

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1081/2006"

KOM(2011) 607 slutlig – 2011/0268 (COD)

(2012/C 143/16)

Föredragande: **Xavier VERBOVEN**

Medföredragande: **Miguel Ángel CABRA DE LUNA**

Den 27 oktober 2011 beslutade Europeiska unionens råd, och den 25 oktober 2011 Europaparlamentet, att i enlighet med artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1081/2006"

COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD).

Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 25 januari 2012.

Vid sin 478:e plenarsession den 22–23 februari 2012 (sammanträdet den 22 februari 2012) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 217 röster för, 5 emot och 7 nedlagda röster:

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Principerna om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och om solidaritet är inskrivna i fördragen och utgör två av de viktigaste grundpelarna för integrationen av folken, medborgarna och territorierna i EU. Som det främsta europeiska finansieringsinstrumentet för att stödja mänskliga resurser kommer Europeiska socialfonden (ESF) att fortsätta att bidra till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, i enlighet med artikel 162 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1.2 Den ekonomiska, sociala och territoriella utvecklingen bör även i fortsättningen stå i fokus för Europa 2020-strategin. Alla aktörer inom det civila samhället, även frivilligarbetare, bör erkännas som en viktig faktor för att uppnå målsättningarna i Europa 2020-strategin, vilket stöds av rådets slutsatser av den 3 oktober 2011 ⁽¹⁾.

1.3 EESK framhåller att de prioriterade insatser som finansieras av ESF enligt artikel 10 i fördraget ska genomföras på ett sätt som bidrar till att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etnisk bakgrund, religion eller övertygelse, ålder eller sexuell läggning, och som stöder fullgörandet av skyldigheterna enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning när det gäller bland annat utbildning, arbetsliv och tillgänglighet.

1.4 ESF bör vara ett förstahandsinstrument i strävan att uppnå målen i Europa 2020-strategin, i synnerhet avseende sysselsättning, utbildning, social inkludering och fattigdomsbekämpning. Fonden bör stödja medlemsstaternas politik inom ramen för de integrerade riktlinjerna och de nationella reformprogrammen. De nationella reformprogrammen bör bland annat omfatta mål för de mest utsatta gruppernas delaktighet i samhället, t.ex. unga, kvinnor, migranter, långtidsarbetslösa, äldre, funktionshindrade (i syfte att inrikta programmen mot ett uppfyllande av skyldigheterna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning) och etniska minoriteter, i kombination med mål för hur man ska uppnå det huvudmål som fastställts i Europa 2020-strategin om att minska antalet människor som lever i fattigdom med 20 miljoner senast 2020.

1.5 Främjande av sysselsättning och social inkludering (bland annat genom sysselsättning) i synnerhet när det gäller sårbara grupper som unga, kvinnor, migranter, långtidsarbetslösa, äldre, personer med funktionsnedsättning och etniska minoriteter är och bör förbli en prioriterad fråga för ESF i alla regioner i EU. Minst 40 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat bör anslås till det tematiska målet att främja sysselsättning och stödja arbetskraftsrörlighet.

1.6 EESK ser positivt på att tonvikten lagts på social innovation och möjligheter att stödja projekt som rör social ekonomi, socialt entreprenörskap och sociala företag.

⁽¹⁾ 3114:e mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Luxemburg den 3 oktober 2011, punkt 12.

1.7 Ökade investeringar i infrastruktur, regional konkurrenskraft och företagsutveckling bör åtföljas av åtgärder som syftar till att skapa hållbara arbetstillfällen som ett led i politiken för arbetsmarknaden, utbildnings- och fortbildningssektorn, den sociala inkluderingen, arbetstagarnas, företagens och företagsledarnas anpassningsförmåga och i syfte att stärka den administrativa kapaciteten.

1.8 Den europeiska sysselsättningsstrategin samt unionens politik för social inkludering bör återigen stå i centrum för EU:s prioriteringar, och mer medel bör frigöras för att skapa och upprätthålla fler och bättre arbeten.

1.9 EESK anser att den gemensamma strategiska ramen återspeglar investeringsprioriteringarna i målen för Europa 2020-strategin, och att den framhåller specifika möjligheter med en arbetsmarknad som är mer öppen och tillgänglig, i synnerhet för dem som har svårast att komma in på arbetsmarknaden (bl.a. unga, kvinnor, invandrare, långtidsarbetslösa, äldre, personer med funktionsnedsättning och etniska minoriteter och andra).

1.10 EESK ställer sig bakom ESF:s bidrag till andra prioriteringar inom Europa 2020-strategin såsom forskning och innovation, tillgång till och användning av IKT, ökad konkurrenskraft för små och medelstora företag, miljöskydd, övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp samt hållbar resursanvändning.

1.11 EESK stöder även den tematiska inriktningen och komplementariteten i förhållande till andra befintliga finansieringsinstrument som bidrar till att uppnå ett tillfredsställande och synligt resultat.

1.12 EESK ställer sig bakom förslaget att minst 20 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat ska anslås till det tematiska målet att främja "social inkludering och bekämpa fattigdom" i syfte att involvera de medborgare som står längst bort från arbetsmarknaden.

1.13 Partnerskapsprincipen, som inbegriper arbetsmarknadens parter och andra organisationer i det civila samhället (bl.a. miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organ som vill gynna lika möjligheter och icke-diskriminering), utgör den viktigaste garantin för att åtgärderna inom ramen för strukturfonderna och särskilt Europeiska socialfonden ska fungera väl.

1.14 Den europeiska uppförandekoden för verkställandet av partnerskapsprincipen bör tydliggöra och definiera den roll som parterna på de olika nivåerna spelar. Vidare bör det preciseras att alla parter som avses i artikel 5 i förslaget till förordning om

gemensamma bestämmelser för fonderna ⁽²⁾ ska garanteras deltagande i fondernas genomförandestapper, inklusive genomförandet av de operativa programmen, och att de ska åtnjuta lämplig finansiering för att kunna delta, även om den sociala dialogen är arbetsmarknadsparternas exklusiva behörighet.

1.15 EESK förkastar helt och hållet kommissionens förslag om tillämpning av finansiella sanktioner och incitament i anslutning till strukturfonder som sammanhänger med stabilitets- och tillväxtpakten.

1.16 Strukturfonderna kan inte ensamma övervinna krisen. Europa behöver en annan ekonomisk styrning som utgår från en ansvarsfull förvaltning och syftar till att främja tillväxt, konkurrenskraft, investeringar (även i humankapital) och principerna om rättvisa, sammanhållning, solidaritet och social inkludering. EU:s budget bör omdanas enligt dessa principer.

1.17 Den budget som anslås för Europeiska socialfonden bör åtminstone hållas på samma nivå som under föregående programperiod. Den bör också stödja allmänhetens deltagande, stärkandet av det civila samhället och medvetandet om Europas gemensamma värderingar.

2. Sammanhang: Förslaget till flerårig EU-budget samt sammanhållningspolitiken 2014–2020

2.1 Den nya politiska ramen för det kommande decenniet – Europa 2020-strategin – bekräftades av Europeiska rådet den 17 juni 2010.

2.2 Kommissionen presenterade den 29 juni 2011 förslaget "En budget för Europa 2020" som fastställer EU:s budgetplan under perioden 2014–2020.

2.3 Den 6 oktober 2011 presenterade kommissionen sina lagstiftningsförslag avseende strukturfonderna, inklusive Europeiska socialfonden.

2.4 Dessa förslag har varit föremål för omfattande samråd i det civila samhället och bland deltagande parter. Samrådet avslutades vid årsskiftet. I januari 2012 publicerade kommissionen ett sista förslagspaket om den gemensamma strategiska ramen, som ska läggas fram för Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2.5 När det specifikt gäller ESF:s framtid antog EESK den 15 mars 2011 ett yttrande om "Europeiska socialfonden efter 2013" ⁽³⁾. Det gäller att undersöka om de viktigaste aspekterna har beaktats i det förslag till framtida ESF-förordning som är föremål för föreliggande yttrande.

⁽²⁾ COM(2011) 615 final.

⁽³⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 8–14.

2.6 Den ekonomiska bakgrunden: För att på lämpligt sätt kunna analysera de finansiella framtidsutsikterna kan man inte förbise det övergripande globaliseringssammanhanget, den demografiska utvecklingen och invandringen samt, framför allt, den djupa ekonomiska kris som på ett avgörande sätt har ändrat de principer som ligger till grund för Europa 2020-strategin. Därför är det ytterst viktigt att ökade investeringar i infrastruktur, regional konkurrenskraft samt företagsutveckling (i synnerhet avseende små och medelstora företag och företag inom den sociala ekonomin) bör åtföljas av åtgärder som syftar till att skapa hållbara arbetstillfällen inom politikområdena för arbetsmarknad, utbildning och fortbildning, social inkludering samt möjligheter till anpassning hos arbetstagare, företag och företagsledare.

2.7 Målen och verktygen i Europa 2020-strategin är utpräglat positiva men måste få en tydligare inriktning och anpassas till det nya läget. Detta bör ske inom ramen för en kontrollerad arbetsmarknad som är öppen för alla och som erbjuder samtliga EU-medborgare möjligheter till stabila arbetstillfällen av hög kvalitet som svarar mot den kompetens de inhämtat. Detta gäller i synnerhet personer som står längst bort från arbetsmarknaden (unga, kvinnor, invandrare, långtidsarbetslösa, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och andra).

2.8 En mängd förbättringar bör göras av genomförandet och de praktiska rutinerna för att få tillgång till finansiering via ESF. Förbättringarna syftar framför allt till minskad byråkrati före och under genomförandet av det operativa programmet genom att förenkla förfarandena för att få tillgång till finansiering, påskynda betalningssystemet för att minimera de finansiella kostnaderna för dem som genomför programmet och förenkla förfarandena för fakturering och avstämning av räkenskaper samt tillämpa principen om schablonbelopp i större utsträckning, men ändå inom rimliga gränser, m.m.

2.9 EESK anser att den gemensamma strategiska ramen återspeglar investeringsprioriteringarna i målen för Europa 2020-strategin, och att den framhåller specifika möjligheter med en arbetsmarknad som är mer öppen och tillgänglig, i synnerhet för dem som står längst bort från arbetsmarknaden (bl.a. unga, kvinnor, invandrare, långtidsarbetslösa, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och andra). Globalt stöd bör i högre grad användas för att underlätta små icke-statliga organisationers tillgång till fonderna.

2.10 ESF bör vara ett förstahandsinstrument i strävan att uppnå målen i Europa 2020-strategin, i synnerhet avseende sysselsättning, utbildning, social inkludering och fattigdomsbekämpning. Fonden bör stödja medlemsstaternas politik inom ramen för de integrerade riktlinjerna och de nationella reformprogrammen. EESK anser att de nationella reformprogrammen bland annat bör omfatta mål för social inkludering bland de mest utsatta grupperna, t.ex. unga, kvinnor, migranter, långtidsarbetslösa, äldre, funktionshindrade (i syfte är att inrikta programmen mot ett uppfyllande av skyldigheterna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning) och etniska minoriteter, i kombination med mål för hur man ska uppnå det huvudmål som fastställts i Europa 2020-strategin om att minska antalet människor som lever i fattigdom med 20 miljoner senast 2020.

2.11 Europeiska socialfonden bör också stödja allmänhetens deltagande, det civila samhället och kunskapen om Europas gemensamma värderingar.

3. Allmänna synpunkter på förslaget till framtida ESF-förordning

3.1 EU:s budget bör förstärkas, i synnerhet när det gäller budgetposter som stöder ekonomisk tillväxt, social sammanhållning, innovation (inklusive social innovation) samt hållbar utveckling på nationellt och regionalt plan.

3.2 Mot bakgrund av kommissionens förslag anser EESK att EU-budgetens totala belopp under alla omständigheter kommer att minska trots det möjliga införandet av en skatt på finansiella transaktioner och Europeiska socialfondens ökade anslag.

3.3 I likhet med situationen under pågående programperiod kan regionerna få del av anpassat stöd utgående från deras ekonomiska utvecklingsnivå. Denna nivå får dock inte mätas endast utifrån BNP per invånare. Även andra kriterier måste beaktas, t.ex. graden av arbetslöshet, anställning, sysselsättning, kompetens, fattigdom, välbstånd, social inkludering samt tidiga avhopp från skolan.

3.4 När det gäller införandet av en ny kategori av "övergångsregioner" med en BNP per invånare mellan 75 % och 90 %, kan EESK godkänna åtgärden under förutsättning att den inte undergräver de resurser som tilldelas kategorin "de allra svagaste regionerna". Med tanke på dessa regioners utsatthet bör insatser för ökad sysselsättning för grupper som har svårast att komma in på arbetsmarknaden (långtidsarbetslösa, unga, kvinnor, invandrare, äldre, personer med funktionsnedsättning och etniska minoriteter) kunna finansieras oberoende av i vilken kategori regionen faller under.

3.5 Strukturfonderna är nyckelinstrument i strävan att minska skillnader i regionernas utvecklingsnivå, ta igen de mest eftersatta regionernas eftersläpningar och minska klyftan mellan olika socialgrupper. Detta kan ske inom ramen för en strategi som har till syfte att uppnå de prioriteringar som i medlemsstaterna, regionerna och kommunerna faller under "smart och hållbar tillväxt för alla".

3.6 Under den rådande ekonomiska krisen bör den europeiska sysselsättningsstrategin följaktligen återigen stå i centrum för EU:s prioriteringar, och mer medel bör frigöras för att skapa fler och bättre arbeten.

3.7 EESK anser att Europeiska socialfonden är rätt verktyg för att stödja genomförandet av EU:s socialpolitik, i synnerhet på delområden som sysselsättning, utbildning, social inkludering och fattigdomsbekämpning och att fondens prioriterade roll bör bevaras inom ramen för Europa 2020-strategin.

3.8 ESF får inte begränsas till genomförandet av riktlinjer för sysselsättningspolitiken, vilket är fallet i dag. Även ESF:s roll i genomförandet av den sociala agendan (*) bör förstärkas.

3.9 ESF bör stödja den politik som medlemsstaterna för inom ramen för de nationella ramprogrammen och samtidigt bidra till att viktiga prioriteringar i Europa 2020-strategin uppnås, t.ex. större investeringar i forskning och innovation, bättre konkurrenskraft bland små och medelstora företag, övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp samt hållbar resursanvändning.

3.10 I det nuvarande exceptionella läget bör ESF undantagsvis inriktas även på kampen mot den ekonomiska krisen, på att skydda de mest utsatta arbetstagarna och medborgarna mot krisens följdverkningar samt på förebyggande åtgärder efter det att krisen har övervunnits, bl.a. för att stärka människors säkerhet och försvarskapacitet. Fonden bör konkret ge sitt stöd – som förhoppningsvis är tillfälligt – till långtidsarbetslösa, personer som står långt bort från arbetsmarknaden, unga, kvinnor, invandrare, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och andra.

3.11 För att uppnå detta resultat bedömer EESK att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör komplettera Europeiska socialfonden och eventuellt senare integreras i ESF för att rikta större uppmärksamhet mot arbetslöshetsproblematiken och underlätta användningen av fonden. Det är även ytterst viktigt att se till att de två fondernas principer stämmer bättre överens med varandra, i synnerhet när det gäller partnerskap och särskilt arbetsmarknadens parter deltagande.

3.12 EESK föreslår att fonden för justering för globaliseringseffekter skulle kunna utnyttja sakkunskapen i Europeiska socialfonden i sociala frågor, i syfte att uppnå komplementaritet och samstämmighet. Med tanke på att ESF innehar den sakkunskap som krävs för att behandla framställningar relativt snabbt skulle budgetmyndighetens godkännande kunna vara en formalitet under förutsättning att ESF:s omdöme har varit positivt.

3.13 EESK vill inte att jordbruket ska falla inom kompetensområdet för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och därmed vika större delen av medlen – eller rentav fondens förvaltning – till jordbrukssektorn. GJP och "den nya reserven i kristider" inom jordbruket bör ha som mål att stödja jordbruksnäringen mer effektivt. EESK skulle också vilja få en försäkran om att ESF:s medel till tekniskt stöd även fortsättningsvis kommer att stå till förfogande och vara tillgängligt för det civila samhället (vi noterar att tekniskt stöd inte uttryckligen nämns i ESF-förordningen).

3.14 EESK anser att partnerskapsprincipen bör spela en nyckelroll genom att se till att åtgärder i anslutning till EU:s strukturfonder vidtas på ett korrekt sätt. I bestämmelserna om strukturfonderna bör man tydligt ange partnerskapsprincipen i stället

för att bara hänvisa till "gällande nationella bestämmelser och praxis". Samtidigt bör man klart definiera varje partnerskapsfunktion på regional och lokal nivå. EESK rekommenderar ett särskilt erkännande av det civila samhället (som framhålls i Europa 2020-strategin) när det gäller att driva projekt för social integrering och mot fattigdom.

4. Särskilda synpunkter och förslag avseende olika kapitel

4.1 Allmänna bestämmelser

4.1.1 EESK stöder det tematiska angreppssättet, som inriktas på fyra tematiska mål i form av insatskategorier eller investeringsprioriteringar.

— Främja sysselsättning och stödja arbetstagarnas rörlighet.

— Investera i utbildning, kompetens och livslångt lärande.

— Främja social inkludering och bekämpa fattigdom.

— Stärka institutionernas kapacitet och effektivisera den offentliga förvaltningen.

4.1.2 Minst 40 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat ska anslås för det tematiska målet att främja sysselsättning och stödja arbetskraftsrörlighet. EESK stöder förslaget att minst 20 % av ESF:s totala resurser ska öronmärkas för det tematiska målet om att främja social inkludering och bekämpa fattigdom i syfte att uppnå social inkludering genom sysselsättning och utbildning, i synnerhet för de mest utsatta grupperna såsom unga, kvinnor, invandrare, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och andra. Målet är framför allt att minska antalet fattiga med inte mindre än 20 miljoner personer fram till år 2020.

4.1.3 Inom ramen för Europa 2020-strategin bör ökad sysselsättning, social inkludering och utbildning vara och förbli prioriterade frågor för ESF.

4.1.4 ESF bör stödja de territoriella pakterna för sysselsättning samt lokala sysselsättningsinitiativ, social inkludering och utbildning och stimulering av marknaden genom etableringen av nya företag, i synnerhet små och medelstora företag och företag inom den sociala ekonomin. Dessutom bör digital inkludering, kultur och kreativitet gynnas i egenskap av faktorer som kan öka medborgarnas möjligheter till anställning. Man bör också stärka det civila samhällets deltagande i beslutsfattandet, stödet till det civila samhället och kunskapspridningen om Europas gemensamma värderingar

4.1.5 EESK ser positivt på att tonvikten lagts vid social innovation och vid möjligheter att stödja projekt på områden som social ekonomi, socialt entreprenörskap och socialt entreprenörskap.

(*) "En förnyad social agenda: Möjligheter, tillgång och solidaritet i framtidens Europa", COM(2008) 412 final.

4.1.6 EESK ser positivt på EFS:s stöd till medlemsstaternas samarbete över gränserna i syfte att främja ömsesidigt lärande och därigenom öka de ESF-stödda insatsernas verkan.

4.2 Särskilda bestämmelser om programplanering och genomförande – partnerskapsprincipen

4.2.1 EESK anser att partnerskapsprincipen bör spela en nyckelroll genom att säkerställa att åtgärder i anslutning till EU:s strukturfonder vidtas på ett korrekt sätt.

4.2.2 I bestämmelserna om strukturfonderna bör man tydligt ange partnerskapsprincipen i stället för att bara hänvisa till "gällande nationella bestämmelser och praxis". Samtidigt bör man klart definiera varje partnerskapsfunktion på regional och lokal nivå och för detta bör den finansiering som krävs avsättas.

4.2.3 Den europeiska uppförandekoden för verkställandet av partnerskapsprincipen bör innebära att man tydliggör och definierar varje partners roll på respektive nivå, att man preciserar att den sociala dialogen visserligen utslutande hör till arbetsmarknadsparternas befogenhetsområde men att alla parter som avses i artikel 5 i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser för fonderna⁽⁵⁾ ska garanteras deltagande i fondernas olika genomförandestapper, inklusive utformningen och genomförandet av de operativa programmen, och att de ska tilldelas tillräcklig finansiering för att kunna delta.

4.2.4 Partnerna bör få tillgång till fonder för tekniskt stöd från början så att de kan involveras strategiskt i utformningen, genomförandet och övervakningen av strukturfondsprogrammen. Tekniskt stöd behövs även för att garantera representation i uppföljningskommittéerna, som formulerar och genomför operativa program på alla nivåer och för att garantera att tekniskt stöd finns tillgängligt för potentiella projektansvariga.

4.2.5 De gällande formerna för rådfrågning av arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna inom ESF-kommittén kunde utgöra en god referensbas och tillämpas inom samtliga fonder. EESK rekommenderar en enda plattform för deltagandemekanismer för samtliga parter som avses i artikel 5 i förordningen om allmänna bestämmelser för fonderna.

4.2.6 Stödet till arbetsmarknadens parter och andra som deltar (i synnerhet icke-statliga organisationer) i ESF-stödd verksamhet får inte begränsas till de fattigaste regionerna och/eller sammankopplas med sammanhållningsfonden, utan tvärtom utvidgas till att omfatta samtliga medlemsstater och regioner i EU.

4.2.7 EESK anser att 2 % av ESF:s totala resurser bör öronmärkas för att stödja arbetsmarknadsparternas deltagande i ESF-åtgärder och ytterligare 2 % för andra deltagande parter som avses i artikel 5 i de allmänna bestämmelserna om ESF.

4.3 Särskilda bestämmelser om förfaranden, prestationer och villkor

4.3.1 EESK instämmer i bedömningen att användningen av medlen bör samordnas bättre och att utvärderingar, prestationer och resultat avseende medlens användning måste förbättras.

4.3.2 EESK stöder även alla åtgärder som syftar till att begränsa och omdirigera strukturfondernas prioriteringar, att minska administrativa hinder och tung byråkrati och att påskynda användningen av medel och utbetalningar.

4.3.3 Prestationsindikatorer måste alltså utformas, men det är även viktigt att ha tillgång till kvantitativa och kvalitativa kriterier. Detta inkluderar en utvärdering av resultaten i form av effekterna av vidtagna åtgärder och av kvalitetsnivån på nya arbetstillfällen samt en kartläggning av positiva insatser för att säkerställa social integration.

4.3.4 EESK ställer sig dock mycket tveksam till metoden att alltid sammankoppla stödet ur fonderna till resultat. Vid en granskning av sysselsättningspolitiken och, mer allmänt, socialpolitiken är resultaten svårare att mäta och mindre synliga än när det gäller t.ex. transportpolitiken. Detta är särskilt fallet om de endast reduceras till renodlade ekonomiska resultat, som arbetstillfällen. Man bör i stället uppmuntra lämpliga resultat för dem som det är svårast att hjälpa, t.ex. tillryggalagt avstånd, och mjuka resultat, inklusive frivilligarbete. Om utbetalningar ur fonderna är kopplade till resultat finns det dessutom en risk att de som står längst bort från arbetsmarknaden – och som alltså förmodas ge minst positiva resultat på kort sikt – bara får begränsad eller ingen tillgång till medlen ur fonderna. Det är ytterst viktigt – även för att kunna utvärdera resultaten av program som samfinansierats av ESF – att ESF-förordningen innehåller lämpliga gemensamma indikatorer för deltagarnas insatser och resultat som återspeglar prestationernas svårigheter och komplexitet.

4.3.5 ESF-förordningen bör i de gemensamma genomförandeindikatorerna för enheterna inkludera antalet projekt som utformats i partnerskap, och i de gemensamma resultatindikatorerna på längre sikt i fråga om deltagarna inkludera deltagare som minskat det sociala beroendet.

4.3.6 De villkor som styr rätten att använda medel ur EU:s fonder bör förvisso inriktas på utvalda och effektiva målsättningar, men inte bestraffa svagare medlemsstater. De bör även utformas så att de stöder ekonomisk tillväxt och fler arbetstillfällen samt social sammanhållning.

4.3.7 EESK förkastar helt och hållet kommissionens förslag om tillämpning av finansiella sanktioner och incitament i anslutning till strukturfonder som sammanhänger med stabilitets- och tillväxtpakten. Sådana sanktioner drabbar medlemsstater, regioner och kommuner som redan nu är svaga.

⁽⁵⁾ COM(2011) 615 final.

4.3.8 Dessutom skulle den europeiska solidariteten, som ännu inte är tillräckligt utvecklad, äventyras på grund av att makroekonomiska åtaganden inte fullföljs. Detta skulle leda till ökad fattigdom bland de mest utsatta individerna och sociala grupperna i EU, vilket står i strid med de grundläggande principerna för den ekonomiska och sociala politiken samt för den regionala sammanhållningspolitiken, såsom de bekräftades i Lissabonfördraget.

Bryssel den 22 februari 2012

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Staffan NILSSON
